

{ אז נדברו }

פרשת ויחי תשע"ט | גליון מספר: 401 | לסדר: "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מידי
שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש
34 (מינת דסלר משה דרייפוס)
0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א'
קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **בחושלים**:

בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה
מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

יהודה הוא אריה... ואילו דן?? הוא הגור שלו...

חודש טבת הוא חודש של שבט דן!!! כך זה על פי קבלה... (מי יודע... אולי לכן תמיד יורד שלג בחרמון דווקא בחודש הזה... בחודש של דן...) מה שבטוח הוא שבימים אלו האזור של נחלת דן מאוד רגיש ונפיץ וה' יצילנו מאויביו... עכ"פ בפרשת השבוע **דן מוזכר בשם נחש!!!** יהי דן נחש עלי דרך... לכן יש מלחמות עם הנחש... דן מייצג את אותו צעיר (או לאו דווקא צעיר) שנמצא במאבקים תמידיים מול מלחמת היצר... הוא תמיד נמצא על הגדר... תמיד נמצא בכוננות מול זוהמת הנחש...

לכן יעקב אבינו מקדיש לו תפילה מיוחדת: לישועתך קייית ה'!!! אף אחד מהשבטים לא מקבל כזו תפילה אישית... רק דן... כי דן צריך סיוע מיוחד... דן הוא מאסף לכל המחנות... הוא נמצא הכי בסוף... הכי קרוב לאותו עמלק שמגיע מאחורה ומזנב... ואת מי הוא פוגש ראשון?? את דן!!!

בשביל זה יעקב אבינו מקדיש תפילה מיוחדת עבור אותו חיל בצבא ה' שנמצא בחזית המאבק... שמתמודד מול כל מיני מלחמות פנימיות בחדרי חדרים... מה שאף אחד לא יודע... כל אחד וההתמודדיות שלו... **עד כאן פרשת ויחי בחומש בראשית...**

אבל בסוף חומש דברים... אי שם בפרשת וזאת הברכה... אנחנו שוב פעם פוגשים את דן... אבל הפעם משה רבינו כבר לא קורא לו נחש... הוא קורא לו: **דן גור אריה** יזנק מן הבשן!!!

אותו דן שפעם היה נקרא נחש... והוא היה כ"כ שברירי וכ"כ בסיכון... אותו דן נלחם ונלחם ובסופו של דבר הוא ניצח במלחמת היצר... ומאז הוא נהפך להיות מנחש... **לגור אריה!!!** זה לא אותו דן שאתה מכיר... זה לא אותו דן שיש לו רק בן אחד שבשביל לשרוד את מלחמת היצר הוא צריך להיות חרש ואילם... לא!!! שבט דן הוא השבט הכי מרובה באוכלוסין... והוא גור אריה.

בן בחור יקר... אתה שמתמודד... אתה שמרגיש לפעמים לבד לבד... אתה שלפעמים מרגיש כמו חושים בן דן... כחרש לא ישמע וכאילם לא יפתח פיו... אתה מרגיש חוסר אונים במלחמות היצר... אתה כבר לא יודע מה לעשות עם עצמך?? **אל דאגה!!!** דן לא תמיד נשאר כזה שברירי מול זוהמת הנחש... יום יבא והקב"ה נותן כוחות אדירים ואתה נהפך לגור אריה שמזנק... אל תרפה... תתחזק בכל הכח להמשיך להילחם. וה' יתן לך כוחות מיוחדים שאתה לא מכיר.

אבל אם תשים לב: דן הוא רק **גור** של אריה!!! רגע... ומי האריה בעצמו?? **יהודה!!!** על יהודה נאמר בפרשה שלנו "כרע שכב כאריה וכלביא מי יקימנו..." יש קשר אמיתי בין דן ליהודה!!! דן הוא כמו הבן של יהודה... יהודה הוא האריה... ואילו דן הוא הגור שלו... ודן שומר כל הזמן קשר עין עם יהודה... דן הגור שולח כל יום מברקים ודש"ם לאביו האריה... **תנחש איך הוא שולח?? פשוט מאוד:** נהר הירדן מתחיל בדן!!! כל הסיבה שקוראים לו ירדן זה רק בגלל שהוא **יורד - דן!!!** יורד מדן... והוא יורד ויורד והוא עובר בכינרת וממשיך הלאה... ואיפה הוא מסיים? איפה נעצר?? בים המלח!!! ים המלח כל כולו שייך ליהודה!!! (הגבול המוגדר ביותר של נחלת יהודה זה ים המלח... ירושלמי יקר: מתחשק לך לבדוק אחת ולתמיד האם השכונה שאתה גר בה שייכת לשבט נחלת בנימין או ליהודה...? קח מפה ותעשה קו ישר ומקביל מים המלח ימינה לכיוון ירושלים... והיה: מה שנמצא מקביל לים המלח שייך ליהודה... ומה שמחוץ לקו שייך לשבט בנימין... זה לא לגמרי מדויק... אבל כמעט ואכמ"ל... עכ"פ כל ים המלח שייך לשבט יהודה...)

עכ"פ הירדן מתחיל בדן ומסיים בים המלח!!! הירדן הוא מברק יומיומי שהגור דן שולח לאביו האריה יהודה... זה עדכון **שוטף** יומיומי... תרתי משמע... מה?? מה יש לדן לשלוח ליהודה??

מה בכלל הכוונה בכל המילים המופשטות האלו שאמרתי עד כה?? במה זה מתבטא שדן הוא גור ואילו יהודה הוא אריה? ומה יש לדן לשמור קשר עין עם יהודה?? איזה מסרים הם מחליפים ביניהם?? בקיצור: מה זה המילים הגבוהות האלו?

הביאור בזה הוא כך: תקשיב טוב טוב:

דן מתמודד כל הזמן עם מלחמות!!! עם מלחמת היצר!!! דן נמצא כל הזמן בחזית!!! הוא לוחם ללא חת כמו גור אריה אמיתי!!! אבל... אבל... אבל... ההכרח לא יגונה... ולכן לפעמים יש נפילות ולפעמים דן מוצא את עצמו יורד ויורד ויורד... והוא לא יודע איפה הירידה הזו תגמר... הוא דווקא כ"כ השתדל להילחם... הוא כ"כ רצה להתגבר... והוא תמיד משתדל לשמור על עצמו... אבל לפעמים פתאום הוא נופל... סוף סוף בחזית לפעמים יש נסיגות... וכשהוא יורד הוא צריך מישוהו שיתפוס אותו... מישוהו שיתן לו כח לחזור בחזרה... נו... מי יתפוס אותו??

בשביל זה יש את הירדן!!! שכל מי שנופל ויורד מדן... הוא יורד ויורד... ומי תופס אותו בסוף??

יהודה!!! יהודה מסמל את כח התשובה!!! יהודה הוריד לנו את עולה של תשובה!! יהודה מזכיר לדן... דן... גם אם ירדת מדן... גם אם אתה ירדן וירדן וירדן וירדת וירדת... אל תשכח!!! אפשר תמיד לעשות תשובה!! אני פה מחכה מלמטה ומקבל אותך!!! אני פה בשביל להזכיר לך שאפשר תמיד לחזור... נכון שים המלח הוא המקום הכי נמוך בארץ... ואילו אתה דן היית לפני כמה שבועות בשיא פסגת החרמון... היית בן עליה ועלית והתעלית... והנה ירדת וירדת ותוך תקופה קצרה מצאת את עצמך במקום הכי נמוך... נכון... אז בשביל זה אני כאן!!! ותדע לך דן!!!! להתגבר ולהילחם מלחמת היצר... זה עוצמה גדולה מאוד... **זה גור אריה!!!**

אבל לדעת לחזור בתשובה... ??? ! ? ! ? זה כבר האריה בעצמו!!!

לוחש יהודה לדן: אל תבהל דן... גם אם נכשלת בגור אריה... גם אם נפלת בזוהמת הנחש ואתה כבר לא גור אריה... אז שתדע!!! שכעת יש לך קרש מקפצה... ואתה יכול בבת אחת להיות האריה בעצמו... אין אדם עומד על דברי תורה אא"כ נכשל בהם... כל זמן שלא נכשלת אתה עדיין גור... אבל אם נכשלת והצלחת לאסוף את עצמך ולחזור בתשובה אתה כבר **האריה בעצמו!!!** בגן החיות מקובל שאחד מאותות הגבורה של האריות זה צלקות בפנים!!! אריה... ככל שיש לו יותר צלקות בפנים זה מראה אות גבורה! זה מראה שהוא למד מלחמה והוא עתיד ניסיון... כן... אריה אמיתי... זה אחד כזה שפעם היה גור אריה... והיו לו נפילות והוא התרומם מהם. ומהשבע יפול צדיק קבלנו את יהודה האריה! מלך השבטים! **שידע להודות!!!**

עוד מעט מתחיל שובב"ם... אולי ניסע לקבר יוסף בשכם...

כשיוסף מגיע ליעקב אבינו לפני פטירתו... יעקב נותן לו מתנה מיוחדת: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך!! אני נותן לך נחלה מיוחדת יותר משאר האחים... מה?? מה אני נותן לך?? את שכם!!! יש לך זכות מיוחדת שאין לשאר השבטים... אתה תזכה לקבל את העיר שכם...

רבש"ע: מישוה רוצה לקבל את שכם...?? **בא נדבר על היום**: אם אני מגיע אליך היום ואומר לך: תקשיב... אני מוכן לתת לך היום 3000 דונם בשכם... אה... אתה תקפוץ על המציאה?

ממש לא!!! היום שכם זה קן צרעות... יש שם רק ריות ומחבלים... האזור הזה לא שווה כלום... גם אם תשלם לי אני לא מוכן לקחת... ככה זה היום... **ופעם??? אתה חושב שפעם היה יותר טוב??? לא!!!** תתפלא לשמוע: פעם שכם הייתה רק יותר גרועה!!! רש"י אומר בפירוש בפרשת וישב: ויבא שכמה!!! מקום מוכן לפורענות... שם קלקלו השבטים, שם היה מעשה דינה, שם נחלקה מלכות בית דוד... בקיצור: שכם מאז ומעולם הייתה מקום בעייתי... לדראון עולם... מאז ומעולם היו שם רציחות... שם היה עיר מקלט... ויעקב אבינו הרי ידע בדיוק מה הסחוייה... והנה!!! כעת יעקב אבינו נותן מתנה מיוחדת ליוסף!!! אני נותן לך את שכם!!! רבש"ע: אני במקום יוסף הייתי מסרב באדיבות: אבא... תודה רבה... איך מויחל... אני מוותר... לא הן ולא שכן... אני לא צריך את שכם... אני מעדיף שתכבד מישוה אחר שיקבל את שכם... **אז מה הפשט בזה??? מה פשר המתנה הזו ששמה שכם??? והביאור בזה הוא כך:**

יעקב אבינו פונה ליוסף: ואני הנה נתתי לך שכם אחד על אחיך!!! אומר רש"י: זה בכורה... אני נותן לך את הבכורה... ואם אתה מקבל את הבכורה... זה לא רק לזכות אלא גם אחריות... לכן אני נותן לך את האחריות על הנחלה הקשה ביותר!!! בתור בכור אתה צריך לקחת אחריות על שכם!!! זה לא מתנה... אלא תביעה... מינוי... היות ואתה בכור תקח את הפיקוד על שכם... **מה זה שכם??? מה קרה בשכם??? שכם הייתה שייכת לאדם ששמו חמור!!! החמור הזה הוא היה לא פחות ולא יותר נשיא הארץ!!! ככה כתוב במפורש בתורה...** לא סתם קראו לו חמור... זה לא שבברית שלו רצו לקרא לו יענקלה רק התבלבלו וקראו לו בטעות חמור... לא!!! השם שלו היה לכתחילה חמור!!! זה היה עיר שסגדה לחומרות!!! החומרות הייתה שם בתור אידיאל!!! כן... זה היה אזור של החוי- נחש נקרא חויא... וכל המהות של המקום הזה הייתה להפוך את החומרות לערך עליון... (מה הפלא שברגע ששכם בן חמור עושה שטיות... אז כל העיר משתפת פעולה וכולם נגרים אחרי... כי כשהחמור נהיה נשיא הארץ... אז החומר מוביל את כל העם וכולם נגרים אחרי...) ולכן לדראון עולם שכם נקרא מקום שמסמל חומרות!!! מסמל את החוי- את זוהמת הנחש...

ומי יקבל אותו??? מי מסוגל לחיות שם ולהתמודד עם החומרות הזו ולצאת נקי??? יעקב אבינו מצביע על יוסף ואומר: אתה!!! אתה מקבל ממני את הבכורה... אבל יחד איתה בעסקת חבילה אתה תקבל גם את האחריות איך להתמודד עם כל החומרות...

וכאן אנחנו נמצאים!!!! אנחנו נמצאים במקום של יוסף... אנחנו נמצאים בסוף כל הדורות... מצד אחד אנחנו בבחינת ה"בן זקונים" אנחנו נמצאים כבר בסוף התהליך... אנחנו הנשמות האחרונות שלפני הגאולה... אבל מאידך: הקב"ה מפקיד בידיים שלנו את הבכורה... אנחנו אחראים להביא את המשיח... בידינו הדרך לזכות להיות אותו דור יחיד ומיוחד שכל הדורות התפללו ותחזינה עינינו בשופך לציון ברחמים... ויתכן שכולם התפללו על הדור שלנו... זה לא פשוט!!! אנחנו הדור שיזכה לקבל את הבכורה!!! **אבל יש לזה מחירו!!!** כשיעקב אבינו נותן את הבכורה... יחד עם זה בעסקת חבילה הוא נותן גם את העיר שכם!!! אתה רוצה לזכות להיות יוסף הצדיק? אתה רוצה לזכות להכשיר את השטח לביאת המשיח??? קדימה... בשביל זה אני זורק אותך בדור הכי חומרי שיש... בדור כזה שהחמור הוא נשיא הארץ!!! **אוי כמה שהגדרה הזו נכונה היום**... בינינו... בדור החיצוני והרדוד שלנו אם אתה רוצה להיות עדכני... להרגיש בעניינים... מה אתה צריך להיות??? **חמור!!!** ככל שאתה יותר חומרי ויותר מחובר לחמור ככה אתה יותר קרוב לנשיאות... היום החומרות מובילה... קווי הנייעס והוואצפ מובילים ואם אתה לא מחובר לאיזה משהו... אז אתה מרגיש מנותק מהעולם... בקיצור: היום חמור אבי שכם הוא הנשיא!!! וכולם נגרים אחרי כמו יו י... **ואנחנו יוסף!!!!** המקום שלנו זה יוסף!!! ויוסף מקבל את האובייקט הזה ששמו שכם ורק הוא מקבל את זה... כי יעקב אבינו מכיר בו שרק הוא יודע איך להתמודד עם החומרות הזו... רק יוסף מסוגל לקבל כזו משימה קשה!!!

כן... מפחיד לומר... אבל הקב"ה לא סתם זרק אותנו בדור הזה... אם הקב"ה שתל אותנו כאן... סימן שאנחנו יכולים!! סימן שהקב"ה נותן בנו אימון שאנו מסוגלים לקבל את שכם!

ואיך??? איך חיים בתוך שכם... בתוך החומרות הזו ומתמודדים איתה וצולחים אותה??? בשביל זה יעקב אבינו ממשיך ואומר: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך... **אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתיו!!!** יש כאן שני דרכים איך להתמודד עם שכם... או בחרב או בקשת!!! **מורינו הגרש"ד פינקוס זיע"א מסביר את זה:** שיש שני דרכים של מלחמה... או חרב או קשת... כשאתה נלחם עם חרב... אתה מחזיק נשק אמיתי בידיים ואתה מתקרב לאויב ומתחיל להפיל... **אבל זה מאוד מסוכן**... כי בשביל להילחם בחרב צריך להתקרב לאויב... קרוב קרוב... צריך לבא על העיר בטח... להתקרב עם חרב עד הצוואר של החמור... ומי ערב לך שאתה מספיק חזק??? שמעון ולוי הרגישו מספיק חזקים להיכנס לתוך שכם... אבל אתה נמצא כעת בסוף כל הדורות... אין לך רשות לקחת את הסיכון הזה... לכן!!! בדור האחרון צריך להתחיל להשתמש **עם הנשק ששמו קשת!!!** קשת זה הנשק הכי בטוח... למה? כי אתה עומד מרחוק... וכל מה שנדרש ממך זה למשוך את הקשת אחורה ואחורה... ככל שאתה מושך יותר אחורה ו... ועוזב... ככה הקשת הולכת יותר רחוק!!! זה מה שמוטל עלינו בדור זה... ללכת אחורה!!! להתנתק!!! להתנתק מכל הוואצפ... להתנתק מקווי הנייעס... להתנתק מכל קליפ ומכל חיבור לא מבוקר לרשת... ולמשוך לכיוון אחורה!!! ככל שאנחנו מושכים יותר אחורה... ויותר עוזבים... ככה אנחנו יותר מתרחקים מהחומרות ויותר מתקרבים לה... אנחנו כעת לקראת תחילת ימי השובב"ם... ולא סתם אלא שובב"ם ת"ת שעיקר העבודה בימים אלו היא להתנתק מהחומרות... ולהתקדש בקדושתו של יוסף... לא!!! לא צריך ללכת לקבר יוסף שבשכם... יותר יעיל לנתק כמה צינתוקים מיותרים בפלאפון... ולרענן את הסינון הנדרש... זה הרבה יותר יעיל...

מאמר מיוחד למחפשים את עצמם...

נשאר לי חוב משבוע שעבר... בשבוע שעבר נכתב בקצרה על אותם אלו שעבודת ה' שלהם היא מחוץ לקופסא והתפקיד שלהם זה לצאת ולעשות דברים מחוץ למסד... הדברים נכתבו ברובד הטכני בלבד בהקשר לגיליון 400... ובשבוע זה ננסה לפתוח את הנושא מרובד קצת יותר פנימי...

ובכן: **היום נדבר על שבט יששכר!!!** (ושוב: בגיליון זה נכתבו מאמרים כמעט על כל השבטים... וכעת נתמקד ביששכר) בינינו... אין מי שלא יודע מה התפקיד של יששכר... כל ילד יודע שיששכר מסמל את לימוד התורה... שבט יששכר הוא השבט הכמעט יחיד שככלכלם יודעים מה התפקיד היחודי שלו- **תורה!!!** בייחס לכל שאר השבטים לא כ"כ ברור מה התפקיד של ג'ד או אשר או שמעון... אבל יששכר? כל ילד יודע להגיד שיששכר זה תורה! **אז תתפלא לשמוע... שזה ממש ממש לא ברור!** בכלל לא פשוט כמו שאתה חושב!!! ולמה???

מסיבה פשוטה מאוד:

אתה אומר שיששכר זה תורה ? ! ? רגע... ומה עם שאר השבטים? וכי שאר השבטים לא שייכים לתורה?? הרי אם אתה אומר שיששכר זה תורה... אז במילים אחרות אתה אומר ששאר השבטים זה **משהו אחר** מתורה...

אין כזה דבר!!! אין שום דבר מחוץ למעטפת של תורה... תורה זו לא עוד איזה ניהל נקודתית וצדית ביהדות שאפשר לומר שיש כאלו שהם כן שייכים לתורה ויש כאלו שלא... **אין כזה דבר! תורה זה הכותרת של הכל!!!** כל היהדות כולה נמצאת תחת הקורת גג ששמה תורה!!! ממילא כשמגדירים לנו ואומרים לנו שיששכר זו התורה... זו הגדרה מאוד חלקית ולא באמת מוגדרת... כי גם ראובן חייב בתורה וגם שמעון עוסק בתורה וגם בנימין שייך לתורה, ואם בכל זאת!!! עדיין יששכר נקרא במדרש "מלכה של תורה" יותר מכל שבט אחר... אז צריך באמת להבין: מה הכוונה?? במה זה מגיע לידי ביטוי??? במה מתבטא שיששכר הוא "יותר נקרא" מקבל תורה, משאר השבטים???

חוץ מזה!!! רק לשבר את האוזן: להוי ידוע לך: המושג של אברך כולל שתורתו אומנותו שיושב כל היום ולומד... **דווקא זה** בכלל לא שייך לשבט יששכר!!! אלא **לשבט לוי!!!** שבט לוי הוא הוא המייצג של תורתו אומנותו! לוי הוא זה שלא קיבל חלק בארץ... וממילא אין לו עבודה... וממילא אין לו בעולמו אלא ד' אמות של הלכה... כך שהסמל של התמדה בלימוד התורה זה בכלל לא שייך לשבט יששכר אלא דווקא לשבט לוי... **נו... אז השאלה כעת רק מתחזקת:** אם כבר שבט לוי מייצג את השטייגן ואת עסק התורה הבלעדי... אז עדיין במה זה מתבטא שיששכר הוא מייצג של התורה? במה מתבטא זה שיששכר מקבל עול תורה יותר משאר השבטים?

והדברים מבוארים בהרחבה בעמוד 3-4 בגיליון זה...

המשך...

מהו תפקידו של שבת יששכר...??

ובכן: התפקיד היחודי של שבת יששכר זה **הרבצת תורה!!!** זו הנקודה!!!!!! זו היחודית ששבת יששכר מתייחד בה יותר משאר שבטים,

יששכר נטל על עצמו את העול **לביא את התורה** לכלל ישראל... להוריד את התורה לכלל העם... יששכר מוציא את התורה מארון הספרים ומהכתב רש"י **ומתרגם אותה ומביא אותה וממיר אותה ומוריד אותה** לכל השכבות... לא לחינם יששכר זבולון מכוונים באיברים כנגד שני הרגלים של כנסת ישראל (נצח והוד תרין שוקין) **הרגלים מוליכות את כל הגוף!! מובילות אותו לאן שהוא צריך להגיע!!** יששכר זבולון נטלו על עצמם את המשימה לקחת את התורה **ולהביא אותה** לכל מקום... התפקיד שלהם הוא **להרביץ תורה!!!** ולכן שניהם **יוצאים החוצה!!!** שניהם לא יכולים להישאר תחת גפנם ותאנתם, כי בשביל להביא את התורה לכל בית ולכל רובד ולכל שכבה... בשביל זה צריך לצאת... לצאת מעצמך ולתת לאחרים... בשביל זה יששכר מסתובב מעיר לעיר **וגולה למקום תורה** בשביל להרביץ תורה, ואילו זבולון במקביל **גולה לענייני סחורה** בשביל לאפשר לישכר להרביץ תורה

כלומר: עד היום ידעת שזבולון יוצא... יוצא לפרגמטיא... ואילו יששכר?

יששכר יושב בבית ולומד תורה... **לא!!! זה לא נכון!!!** שניהם יוצאים אותו דבר!!! גם יששכר גולה ויוצא בדיוק כמו זבולון!!!

רק יששכר גולה למקום תורה... להרביץ תורה... ואילו זבולון יוצא למקום סחורה בשביל לאפשר ליששכר להרביץ תורה...

ומעתה!!!!!! אם עד כה הסכמת איתי ואני צודק... אז אתה קולט מה אמרתי פה?? אתה קולט איזה מפה חדשה נפתחה לפנינו פה? אתה קולט איזה השלכות יש להסבר הפשוט הזה שאמרתי לך עכשיו??

אני אסביר לך... אני אתן לך דוגמא:

מי שניסה ללמוד בכולל וניסה... ולא ראה ברכה בלימוד... בשלב מסוים מה אנחנו אומרים לו??? נו, אם אתה לא מצליח להיות יששכר, אז יתכן שעבודת ה' שלך זה להיות זבולון ולצאת לפרגמטיא ולהיות מחזיק תורה... **נכון שזה המשפט המוכר שאנחנו אומרים איכשהו להגיד לו???**

אז זהו! שמהיום המשפט הזה לא נכון!!! צריך להחליף את המשפט:

צריך לומר ככה: אם ניסית להיות **"שבט לוי"!!!!!!** ולשבת וללמוד וללמוד ורק ללמוד ו... ולא הולך לך... אם אתה מרגיש שגם אחרי שאתה יושב ולומד אתה עדיין מרגיש חלל מבפנים וחוסר במיצוי עצמי... אז אם לא הצלחת להיות **"שבט לוי"**, **יתכן שעבודת ה' שלך זה להיות "יששכר" ולצאת!!!!!!** לצאת להרבצת תורה!!! תתחיל לצאת מעצמך ולתת

לאחרים... תנסה להתחיל למסור שיעורים... תנסה לכתוב חיבור תורני... תנסה להשפיע ברוחניות על בחורים צעירים... או במוסר או בלימוד וכו' וכו'... תנסה ללכת לערי השדה ולמסור שיעורים ליהודים שצמאים לדבר ה' זו הלכה... **שמעת את המנגינה החדשה??**

עד היום ידעת שיש **רק שתי אופציות**, יש או יששכר!! שזה לשבת ספון בבית המדרש וללמוד וללמוד... או להיות זבולון, שזה לצאת ולעשות כסף להחזקת תורה... אז כעת גיליתי לך שיש פה **שלוש אופציות:**

יש שבט לוי!!! יש שבט יששכר!! ויש שבט זבולון!!! כלומר: יש לשבת וללמוד וללמוד כמו שבט לוי (ולאו דווקא יששכר) ואם לא הלך לך להיות כמו לוי אז תצא!!! ולכן לצאת?? **כעת יש שתי אופציות:**

או **לצאת כמו יששכר** ולהרביץ תורה,

או **לצאת כמו זבולון** להחזיק תורה... **אתה קולט???**

מהיום תדע!!! כשכבר מרגישים **צורך לצאת...** זה לא בהכרח לצאת לעבוד... אפשר גם לצאת להרביץ תורה! **גם להרביץ תורה זו יציאה!!!** לא לחינם יששכר זבולון מכוונים בספירות העליונות כנגד שתי רגלים... כי שניהם זזים! שניהם ניידים!!! שניהם **יוצאים!!!** שניהם משמשים כאמצעי הולכה ושינוע!!!! שניהם מוליכים את התורה ליעד הסופי שלה...

לא חייבים מיד **לצאת לעבוד!!!** אפשר גם לצאת **להרביץ תורה!!!**

ולמה כ"כ חשוב לי להגיד לך את זה???

כי מי שהתפקיד שלו בעבודת ה' זה יששכר... לא יעזור לו כלום!!! הוא ינסה להיות שבט לוי ואמנם טוב שהוא מנסה וצריך לנסות... הוא ינסה להיות מתמיד וללמוד שעות ע"ג שעות ולא לזוז מהמקום... **אבל הוא לא יצליח!!!!!!** הוא יהיה מתוסכל מעצמו... למה אני לא מסוגל לשבת על המקום?? אתה שואל למה?? **כי אתה יששכר!!** צא... צא להרביץ תורה...

עכשיו: **אני מקווה שאתה מבין לבד** שלצאת אין הכוונה לצאת טכנית החוצה... לצאת הכוונה היא לצאת מעצמך-- כדי לתת לאחרים...

בקיצור: זה לא יעזור כלום!!! מי שהתפקיד שלו זה יששכר הוא לא מסוגל להיות לוי!!! **ואם הוא מתעקש אז הוא סתם מתעלל בעצמו!!!** הוא יושב על קוצים בכולל... הוא לא רגוע שם... בטח שהוא לא רגוע... התפקיד של יששכר זה לצאת... זה להתחיל לחפש איפה אני יכול להשפיע רוחניות... אל מי אני יכול להביא רוחניות... אל איזה שכבה אני יכול להוריד את התורה... וכאן זה כבר תחום מאוד נרחב... זה יכול להתבטא בהתבטאות בכתובת חיבור תורני... ויכול להתבטא בלהיות ר"מ או ראש ישיבה... כן... תתפלל לשמוע: ראש ישיבה **הוא יששכר!!!** ואילו התלמידים שלו **זה לוי!!!** הראש כולל הוא **בחינת יששכר** (בעונותיו חלק גדול מהראשי כוללים נאלצים גם לקחת את העול של זבולון וזה באמת מאוד קשה) ואילו האברכים **הם לוי!!!** המשגיח ביישיבה **זה יששכר** והתלמידים שלו בשלב זה חייבים להיות לוי!!!! (כי בחור צעיר לא יכול להיות בעל שיקול דעת מספק

לעמוד על דעתו מה התכונות שלו...) יששכר נקרא מרביץ תורה... מה זה **להרביץ??**

להרביץ פירושו **להושיב!!!** יששכר מושיב את כולם... אבל הוא עצמו?? הוא לא יושב... **הוא רק מושיב!!!** הוא מצידו ממשיך כל הזמן ללכת...

אוי... כמה שסבלתי עד שהבנתי את זה... אני קבלתי בבית חינוך טהור של שבט לוי... אבא שלי כל השנים היה אברך כולל שתורתו אומנותו ועד היום... זה מה שראיתי בבית, וזה מה ששאפתי להיות... וטוב שכך... והנה אני יושב ולומד בבית מדרש ויש לי קוצים... אני מנסה להתחזק... ושוב חוסר מנוחה נפשית... **ומה עושים??** אז בשלמא: אם היו לי קוצים כי הייתי פוזל החוצה לחיי הרחוב... לחיים ה"טובים"... אז ממזמן הייתי יוצא מהכולל והולך לעבוד ונגמר הסיפור... **אבל זהו שלא!!**

אני מאוד אוהב ללמוד תורה... אני מחובר בכל נימי נפשי לתורה... אבל יש קוצים ואני לא מרגיש סיפוק נפשי!! מה עושים?? התפוצצתי מזה!!!! על התורה מצד אחד אני לא מוכן לוותר... ואילו לשבת על המקום וללמוד וללמוד כמו אבא שלי אני לא מסוגל יותר משעה רצוף...

מה עושים? מה הסיפור שלי?? מה יהיה הסוף איתי??

עד שסוף סוף הבנתי שהתפקיד שלי זה יששכר!!! יששכר **יוצא!!!** לאן הוא יוצא? **להרביץ תורה!!** יששכר לא סוגר את הגמ'!! חלילה וחס!!! יששכר לא יוצא מהבית מדרש בשביל לעשות קריירה... הוא לא יוצא מהכולל לביזנס... הוא יוצא בשביל להרביץ תורה... יששכר חמור גרם רובץ בין המשפטיים ורק שם-- וירא מנוחה כי טוב, **רק שם הוא מוצא מנוחה.**

כן... תתפלל לשמוע... זו תופעה שמדהים לראות אותה:

יש כאלו שחייבים שגרה!! הם אוהבים את החורף הארוך הזה... הם שמחים שנגמר חנוכה... הם גם שמחים שעד פורים יש עוד הרבה זמן...

ואילו יש את החברים שלי... אלו שהאויב הכי גדול שלהם זה השגרה! אנחנו לא יכולים לסבול שגרה!! אנחנו לא מסוגלים לשקוט על השמרים!!!! אנחנו מפחדים מהחורף האאאאארוך הזה... הקב"ה נתן לנו בעירה פנימית במיוחד בשביל להכריח אותנו לצאת... **לאן לצאת???**

וכאן מתחילה הטעות!!!!!! יש את החבר שלי שהרגיש את הבעיה הזו ומזה הוא הסיק שכנראה שאין מקומו בתורה... הוא קם ויצא לעבוד... אבל אני וחברים שלי??? זיכה אותנו ה' והבנו כמוהו **שצריך לצאת...** אבל לאיפה??? **לצאת מעצמי!!** לתת מעצמי לאחרים... אז אני מצאתי את עצמי באז נדברו שחנני ה'... ויש אחד שמצא את עצמו בתור מדרין צעירים לעבודת ה'... ואחד כתב יצירה

לצאת ולחזק את עם ישראל... אז למה המשגיח עושה לי כרצופים?? למה כשזה מגיע אלי זה פתאום לא נכון?

אז כן בחור יקר!!! כפי שאתה לא אוהב לשמוע... אתה בחור צעיר!! ואתה צעיר מידי בשביל להיות את התכונות שלך!! ולכן אתה צריך עכשיו לשבת וללמוד כמו שבט לוי!!! אה... אבל מי אמר... אולי אני בחינת שבט יששכר... ואולי התפקיד שלי זה לצאת... אז למה נגזר עלי לסבול???

אתה צודק!! יתכן מאוד שאתה שבט יששכר!! ויתכן שהתפקיד שלך זה לצאת ולהרביץ תורה!!! אבל בשביל להרביץ תורה... צריך שיהיה לך **מה!!! מה להרביץ...** אם אתה כבר עכשיו רוצה לצאת להרביץ תורה... נו... יצאת. מה יש לך להרביץ... חוץ... חוץ ממכות....???

אבל מה כן!!!! איפה כן יכול להגיע לידי ביטוי שאתה יששכר ולא לוי???

שאל אתה באמת בחינת יששכר... ואם התפקיד שלך בעתיד הוא באמת לצאת להרביץ תורה... אז היות וכעת אתה לא יכול לדעת איזה סוג של הרבצת תורה הקב"ה יטיל עליך!! **אז אין לך ברירה... ואתה חייב להיות מוכן לכל אפשרות...** יתכן שהשליחות שלך בהרבצת תורה תהיה בתחום של לימוד... ולכן אתה צריך לדעת למסור שיעור בעיון... אבל גם בבקיות... ויתכן שההרבצת תורה שלך תהיה בתחום המוסר אז גם במוסר צריך להשקיע... ויתכן שבתחום ההלכה... אז אתה צריך לרכוש בקיות מינמלית בהלכה... ופה!!! בנקודה הזו טמון ההבדל בין- שאתה בחינת יששכר... לבין חבר שלך מהישיבה שהוא בבחינת לוי...

החבר שלך הרגוע הזה שיושב ולומד ולומד ואין לו דחף לצאת... הוא לא צריך לחטוף מהכל... הוא יכול לשבת ולצלול ראשו ורובו בתוך מסכת בבא קמא כי הוא תמיד ישאר בבית מדרש ותמיד יהיה מונח בסוגיה שהוא לומד... אבל אתה שיתכן ובעתיד השליחות שלך יהיה לצאת ולהרביץ תורה כיששכר... אז אתה צריך להתכונן!!! אתה צריך להיות מוכן לכל תרחיש... אתה חייב מצד אחד להיות בקי בהלכה... ומאידך אתה צריך לדעת גם לדבר דברי תורה לפני ציבור... אתה צריך לדעת גם להעביר שיעור... מצד אחד אתה צריך לדעת איך להעביר שיעור דף היומי... ומאידך גם לדעת איך למסור חבורה בלומד'ס... כי אי אפשר לדעת באיזה הרבצת תורה הקב"ה מכין לך... **בזה מתבטא היששכר שלך!!!!** לא בלצאת מהבית מדרש!!! אלא בהכנה היקפית ורב תחומית לשלל נרחב של כל סוגי ההרבצת תורה שהקב"ה יכול פתאום להעמיד אותך... בזה תשקיע... על זה תוציא את כל האנרגיות היששכריות שלך... ובבא היום... כשתעמוד על דעתך... אל תדאג... הקב"ה יסמן לך בדיוק היכן השליחות הנקודתית שלך בנחלת יששכר... והיכן המנוח אשר ייטב לך... לבנתיים נתתי לך הרבה הרבה שיעורי בית!! תחזור אלי כשגמרת להתכונן לכל רשימת האפשרויות האלו שהצבתי לך... בהצלחה...

וזה לא משהו שקשור לשום דבר... זה שתי תכונות שיכולות להיות בכל מקום!! וכל אחד צריך בסך הכל להיות את עצמו ואת הבחינה שלו!!!! **ואם אתה רוצה עוד דוגמא בכמה דורות שלפנינו זה החפץ חיים!!!** הרב שך התבטא שהרבה שלו זה החפץ חיים... **מה הוא התכוין??** אם תסתכל על כתיב חפץ חיים... זה פשוט מדהים... אתה רואה יהודי שלא נח ולא שקט... וכל הזמן דאג להביא את התורה לכל פינה בכלל ישראל... הוא כותב משנה ברורה בשביל שההלכה תגיע לכל בית יהודי... ואז אחרי שהוא גומר לכתוב את החיבור האדיר הזה... פתאום הוא מגלה שבסוף העולם יש יהודים שלא יודעים א' ב' של הלכה וגם מ"ב גדול עליהם... אז הוא כותב **עוד חיבור** בשם נדחי ישראל ששם הוא כותב את הההלכה שוב בקיצור נמרץ... ואז הוא רואה שצריך לחזק את העניין של שמירת הלשון אז הוא כותב עוד כמה חיבורים... ואז הוא מגלה פירצה בעניין של גילוח בתער... והוא כותב עוד חיבור מיוחד בשביל זה... ובקיצור: תעלעל פעם בכתיב חפץ חיים ותראה מה זה סמל ודוגמא לבחינת יששכר!!!! **ולעומת זאת:** כשהחפץ חיים רוצה הסכמות לספר משנה ברורה אז אתה מוזמן לפתוח את המ"ב בהתחלה... ותראה שיש שם הסכמות מגדולי עולם שאתה בקושי יודע על קיומם... ואם הח"ח ראה לנכון לקחת מהם הסכמה זה אומר שהם היו גדולים מאוד והח"ח היה **זקוק להסכמה שלהם...** אז איך יכול להיות שאני ואתה לא מכירים אותם??

כי הם לא היו שבט יששכר אלא שבט לוי!! והם ישבו ולמדו ולמדו ולמדו... והם היו גדולי עולם בבחינת שבט לוי... אבל אנרגיות וכח ותפוצה בשביל לכתוב משנה ברורה ולהכניס אותו לכל בית יהודי... בשביל זה צריך להיות בחינה של יששכר... נו... מי יותר גדול?? החפץ חיים או אותם גדולי עולם שנתנו לו הסכמה?? **אין פה מישהו יותר גדול מהשני!** זה פשוט שתי בחינות!!!! והחפץ חיים לפי התפקיד שלו כיששכר היה צריך לכתוב משנה ברורה... ואילו אותם גדולי עולם זה לא היה התפקיד שלהם... אלא לשבת ולהמשיך ולהגות בתורה ולא לכתוב מ"ב...

עכשיו רק תבין: במה זה מתבטא שיששכר נקרא "מלכה של תורה" יותר מכל שאר השבטים?? הנה!! החפץ חיים נחשב אצלנו "מלכה של תורה"!! סו"ס הספר משנה ברורה ממאן לרדת מהשלחן אבל כולנו מבינים שזה לא הופך את כל גדולי עולם שלא כתבו מ"ב שהם חלילה פחות שייכים לתורה... אלא הח"ח בזה שהוא הוריד לנו את התורה... **מהמקום הזה הוא נחשב מלכה של תורה...** על אותו משקל: הראש ישיבה והמשגיח והר"מ הם בבחינת "מלכה של תורה" יותר מאברך כולל... למה? וכי הם יותר מתמידים? לא! פשוט וברור שיתכן מאוד שדווקא שהתח"ם הגדולים ביותר ספונים להם בירכתי בית המדרש... אבל סו"ס כל אלו שנמצאים בעמדת השפעה לעם, הם יותר מנחילים תורה... יותר מדריכים אותנו בתורה וממילא הם נושאים את כתרה של תורה ונקראים "מלכה של תורה" ודו"ק...

עד כאן הדברים אמורים לאברכים!! לאנשים שכבר עמדו על דעתם!!!!

אבל מה נאמר לכל הבחורים הצעירים שקוראים את המאמר הזה... ויש כאלה שנדלקים... אוהו... איזה יופי... סו"ס מישהו מייצג אות... תמיד טענתי שאין לי עצבים לשבת וללמוד... והנה... מגיע אדון אז נדברו ופשוט מסביר לכולם עד כמה אני צודק שאני צריך לעזוב את הבית מדרש ולצאת... כן... אני דווקא בעד

תורנית... והחמישי פתח כולל... והששי יצא לקירוב רחוקים... המכנה המשותף בין כולנו... שאנחנו **יצאנו!!!!** אבל אפשר לצאת **כמו שיששכר יוצא...** כן... אסור ליששכר להתעקש ולהיות לוי!! יששכר צריך לחבוש את החמור האהוב עליו... וקדימה... יששכר חמור גרם רובץ בין המשפתיים וירא מנוחה כי טוב, זו המנוחה שלו... המנוחה שלו זה בחוסר שגרה... ב"בין המשפתיים..."

אבל!!! כעת תרשה לי להפוך את הקערה על פיה!!!!

לא לשכוח שמאידך!!!! גם לכיוון ההפוך: ישנם הרבה הרבה אברכים שזכו להיות שבט לוי... זכו להיות נחלת ה' שהם יושבים ולומדים ולומדים תורה... שבתי בבית ה' כל ימי חיי... ואז מגיע הפיתוי... ומגיע השכן, או השווער, (ולפעמים גם הרבצען) ולוחשים באוזן: נו... אתה כזה אברך רציני, אולי תצא לאיזה שטעלע...? אולי תהיה איזה ר"מ? איזה משגיח?? יש לך כל כך הרבה מה לתת מתורתך לאחרים?? כלל ישראל צריך אותך...

לא!!! לא כל אחד צריך לצאת!!! יש אברך בן תורה שהוא זכה להיות שבט לוי **ולא** שבט יששכר!!! ואשריו ואשרי חלקו!!! ושתדע לך: אני בתור יששכר קצת מקנא בך... לא תמיד זה קל להיות חסר מנוחה... נכון שהמנוחה היחידה שלנו זה לוח זמנים צפוף של חוסר שגרה ומנוחה... אבל לפעמים גם לנו יש רגעים של השתוקקות לשבתי בבית ה' כל ימי חיי... ולחבק רק את הגמ' ואנחנו פשוט לא מסוגלים... אז אתה שזכית להיות לוי... תדבוק בשבט לוי שכן ואל תתפתה...

בדיוק כמו שליששכר אסור להיות לוי!!! ככה ללוי אסור להיות יששכר!!!!

יש לנו דוגמא מאוד מוחשית מהדור האחרון: היו לנו שני גדולי עולם!!! מרן הרב אלישיב זיע"א ומרן הרב עובדיה זיע"א... מרן הרב אלישיב היה בחינת לוי!!! ישב ולמד ולמד ולמד ולמד ולמד... לא כתב ולמד... לא רצה לדבר בשום מקום... לא כתב מעצמו חיבור תורני וגם לא יזם יצירה תורנית... **זה נקרא שבט לוי!!!** תורה ותורה ונון תורה!!! לעומת זאת מרן הרב עובדיה... לא נח ולא שקט... מגיל צעיר מאוד הוא כבר מסר עשר שיעורים ביום... התרוצץ ממקום למקום וחזק את כלל ישראל בכל מקומות מושבותיהם... כתב עשרות חיבורים והשאר לנו כמה מדפים מכובדים בארון הספרים היהודי... מה זה?? **זה בחינת יששכר!!!**

נו... ומה התפקיד שלי??? כמו מי אני צריך לשאוף לגדול?? אז באופן טבעי... אם אני אשכנזי אז התמונה של הרב אלישיב מתנוססת בסלון והוא הסמל והדוגמא... ואילו אם אני ספרדי אז דמותו של הרב עובדיה היא הסמל והדוגמא... אבל מה אעשה... שדווקא אני האשכנזי... בהתחלה דווקא רציתי להיות מתמיד כמו הרב אלישיב אבל זה הכניס אותי לכאן... כי זה לא אני!!! זה לא מתאים לי!! אני לא בחינת לוי!!! עד שגיליתי שבשבילי מרן הרב עובדיה שהוא בחינת יששכר!! הוא הסמל ודוגמא... ולעומת זאת יתכן מאוד שקיים בחור ספרדי שהוא מתמיד מטבעו... והדוגמא שלו זה דווקא הרב אלישיב... **אני בכוונה מציג את זה כך...** כדי שנבין שזה לא משהו מגזרי

גשם בחוץ... והנעליים קרועות... מאיפה משפחת כהן תשיג נעליים חדשות??

ברוכים הבאים לעיר דלתון... בשבוע האחרון יש פה איריה של חול המועד... מה יש??? כבר שבוע ימים שיוזר אצלנו גשם ברוך ה'... ואצלנו בעיר שיוזר גשם כל החיים משתנים... למה?? כי תבין: לכל משפחה ולכל בית יש את שדה אחוזה שלהם... ומיד בוקר מיד אחרי תפילת שחרית כל אחד מהאבות יוצא לשדה לעבוד... אבל!! בימים שיוזר גשם אז אי אפשר לעבוד בשדה... אז כל האבות נשארים בבית המדרש ולא הולכים לעבודה... ממילא זה נראה כמו חול המועד כזה!!! איריה של שלושה... יש אפילו ילדים שלא הולכים לחידר... למה?? כי אבא רוצה ללמוד איתם... סו"ס יש מצות עשה ושנתנו לבן ומצווה בו יותר מבשלוחו... (בקיזור: כמו שאנחנו מרגישים כשיוזר שלג ונעבאך נעבאך אין לימודים... אבל אנחנו בסך הכל שמחים... ככה פעם היה כשיוזר גשם...).

כל זה בייחס לחברים שלי... הם מרגישים חוסר שגרה בימים אלו... אבל ליי? לי קוראים יענקי כץ... ואנחנו כהנים והיות ואנחנו שייכים לשבט לוי אז לא קבלנו חלק בארץ... ממילא אבא שלי תמיד יושב ולומד תורה... אצל אבא שלנו אין הבדל בין יום של גשם ליום של אביב... הוא תמיד הולך לבית המדרש וחוזר בשעות הערב עייף ויגע מעמל התורה... אבל עם פנים מאירות ושמחות באור התורה...

בשעות הלילה המאוחרות... לא כ"כ הצלחתי להירדם... והנה אני שומע את אבא ואמא משוחחים... אבא פונה לאמא בדאגה: מה יהיה... כ"כ קר בחוץ... והנעליים של הילדים קרועות... ראיתי את הנעל של יענקי והזדעזעתי... בטח הרגלים שלו רטובות... וזה לא תכלס... מה יהיה??? אמא ניסתה להרגיע... אל תדאג אבא... בשביל זה אנחנו שבט לוי... ותמיד הקב"ה סידר אותנו... אתה תמשיך ללמוד והקב"ה כמו תמיד ישלח לנו בדרכים יצירות משלו נעליים חדשות לכל המשפחה... אבא שומע... מהנהן בראשו... כן... אני גם בטוח שה' יעזור... אבל עדיין!! זה אחריות שלי!! אני לא יכול להגיד שה' יעזור ולהתנער מאחריות... חוץ מזה!! בכתובה התחייבתי שאני נותן לאשתי נעליים חדשות בימות החורף שיתבלו במשך הקיץ וחוזר חלילה... אני לא יכול לפטור את עצמי ולומר שה' ישלח... אמא ביטלה את דבריו... הוי... בשבילי אל תעשה כלום... אני מוחלת בלב שלם... אני מעדיפה שתמשיך לשבת וללמוד... לבסוף אמא סיימה ואמרה: אל דאגה... אני בטוחה שה' יעזור!! כמו שהקב"ה שולח לנו במשך כל השנה את הפרנסה משמים... כך גם זה יסתדר בעזה"ש...

עברו שבועיים... והגיע סוף סוף העליה המסורתית לירושלים!! כן... הגיע זמן המשמרה לעלות... אבא החליט לקחת אותי איתו לירושלים... ולפני שיצאנו חני הקטנה שאלה את אבא... לאיפה אתה הולך??? ואז אמא ענתה לה: אבא הולך לבית המקדש כדי לבקש מה' שיתן לך נעליים חדשות... ואמא סיימה בקול ואמרה: **ואני בטוחה שה' יסכים ויתן לאבא את כל מה שהוא יבקש כי אבא כל היום לומד את התורה של ה'...**

יצאנו לדרך... בהתחלה אבא היה נראה קצת שפוף... אבל ככל שהתקרבו לירושלים הוא התעודד... ועד שהגענו לירושלים כבר שכחנו מהכל... כאן זה משוש כל הארץ... כשמיגיעים לבית המקדש שוכחים את כל הדאגות... הגענו ביום ששי בצהריים!!! כן... חלופת המשמרות נעשית בעיצומו של יום השבת!!!! (תמיד של שחר שייך למשמרה היוצאת ותמיד של בין הערבים שייך למשמרת הנכנס) ממילא כל המשמרה מקדימים ומגיעים ביום ששי כדי להיות כולם מוכנים ומזומנים לשבת קודש!! (לא כמו משמרת בילגה שהיו מגיעים מאוחר והם נענשו על זה)... הגענו לירושלים... ו... וההתכנסות הראשונה של המשמרה הוא בסעודת ליל שבת קודש!!!! יש את המזרח ששם יושב ראש המשמר!!! ולצידו יושבים ששה ראשי בית אבא... ומשם יוצאים ששה טורים ארוכים של שולחנות... כל בית אב וטורו שלו... סעודת שבת נערכה ברוממות רוח מתוך דיבוק חברים ודבקות בה'... איזה תענוג זה לשבת יחד בצוואת חזא עם כהני ה' שכולנו קרובי משפחה עכ"פ רחוקים... וכולנו טוהרים על טהרת קודש... לא צריך להיות כל הזמן על גחלים מי פה טמא ובאיזה ספסל אסור לגעת... לא!! פה כולם טוהרים... כל הלחמים פה הם בחזקת קדושת חלה... כל הפירות בחזקת תרומה...

עכ"פ נחזור לעניינינו... השבוע התחיל... ואנחנו אמנם כהני משמר אבל עדיין אנחנו מחכים ליום המיוחד שלנו... יום רביעי... שזה היום של הבית אב שלנו... סו"ס הגיע היום שלנו... זה היה נראה בוקר חורפי ושגרתי בבית המקדש!!!! על פניו היה נראה שהעבידה היום רגועה... יש בסה"כ חמישים יהודים שרוצים להקריב תודה... יש כאן 8 יהודים שרוצים להקריב חטאת, ועוד ארבע אשם... ויש בסך הכל ארבע מאות יולדות בלע"ר שבאו להקריב קרבן יולדת... נו נו... זה לא הרבה... זה מספר די שגרתי בבית המקדש!!! סוף סוף רובם ככולם מקריבות שתי תורים או שני בני יונה שזה לא עבודה ארוכה...

אבל!!! לפתע הגיע איזה מיליונר מחו"ל... והוא הגיע להקריב קרבן יולדת בשביל אשתו... ואז נודע לו שיש כאן עוד ארבע מאות יולדות חוץ ממנו... שגם הם באו להקריב... אז הוא התעניין בספונטניות: איזה סוג קרבן הם מקריבות?? וענו לו: ששמונים אחוז מתוכם מקריבות קרבן עני... אותו מיליונר הזדעזע... מה?? כ"כ הרבה עניים יש בכלל ישראל?? הוא נכנס ללשכת החותמות ודפק על השלחן ואמר: **כל הקרבות של היולדות כאן עלי!!!** הופה!!! **באותו רגע כל הלשכה נכנסה לסחרחרות!!!** המשמעות היא שכולם עכשיו בבת אחת מתחייבות בקרבן עשיר... (כי הולכים אחרי המתנדב, והוא הרי עשיר) שזה **עולת ב ה מ ה!!!** וחטאת העוף!! (לא כמו עני שמקריב שתי עופות... אלא אחד עולת בהמה ואחד חטאת העוף...) ואוהו... בבת אחת צריך לגייס כעת ארבע מאות בהמות!!! ולא סתם אלא עולות!!! אתה יודע מה זה עולה??? ועוד ביום חורפי קצר... קרבן עולה אורך זמן... צריך לנתח ולהעלות את כל האיברים לפני תמיד של בין הערבים... בקיצור: העבודה נכנסה להילוך חמישי... עולות בהמה נכנסו בזה אחר זה לעזרה... וברוך ה' עד אחד בצהריים הורגשה שליטה במצב... ברוך ה' רוב עולות הבהמה כבר הוקרבו... (חטאת העוף זה כבר פחות מלחץ... זה בסך הכל מליקה והשאר נאכל לכהנים בלילה... שאז יש הרבה זמן)... ואז בסוף השבוע כל כהני המשמר התכנסו ללשכת בית הפרווה... הגיע הזמן לחלק את עורות הקדשים בין כהני המשמר... כן... יש גזירת הכתוב שאחד מכ"ד מתנות כהונה זה עור העולה שהוא הולך לכהני המשמר... והפעם!!! בשבוע הזה הצטברו הרבה קרבן עולה וממילא בסוף השבוע נוצר מצב **שכל כהן יצא עם עור שלם בידים!!!** אבא יצא מבית הפרווה עם דמעות בעיניים... הוא פנה אלי ואמר לי: אתה זוכר יענקי??? אתה זוכר מה שאמא אמרה לחני לפני שיצאנו לדרך?? שאבא הולך לבית המקדש כדי לבקש מה' שיתן נעליים חדשות לחני וליענקי... אז הנה... כשאנחנו הגענו לכאן שכחנו מזה לגמרי... אבל הקב"ה לא שכח... הוא הביא לפה מיליונר במיוחד בשביל שיתחייב קרבן עשיר בשביל כל היולדות העניות... והכל בשביל לארגן לנו עור... כדי שלחני וליענקי לא יהיה קר ברגלים... וכדי להראות לאבא שלהם שכשלוסומדים תורה לא צריך לדאוג... כי לקב"ה יש מספיק רעיונות יצירתיים איך להשלים את כל מחסורינו... בא יענקי... בא נחזור מהר הבייתה... ונבשר לאמא שגם עד הנה עזרנו ה'... נחזור הבייתה וניתן את העור לסנדלר שיעשה מזה נעליים לכל המשפחה... אבא נכנס לעזרה... ואמר תודה לה' בשם כל המשפחה על כל ההשגחה פרטית שמלווה אותנו כל השנה על כל צעד ושעל... אבא הבטיח לה' שמאכן ואילך הוא תמיד יזכור להתחזק בבטחון בה'... ולא ידאג... חורף נעים בית המקדש... נגש לקראת חג הפסח...

לשואלים: לאן נעלם מדור זה "למען לא נבוש"??

מה קרה שמדור זה לפתע בוש והתייבש??

ובכן: למען לא אבוש וחלילה לא אכלם... מחובתי לשאת אחרך בשיקולים!!! אז ככה: להווי ידוע לך: **עלון זה דבר כזה שיוצא מתוך לחץ!!!** יש יום מסוים ושעה נקובה שבה העלון חייב לצאת... (מה שנקרא פעשה הלוועזית והמנושמת "דעד ליי...") ובין אם יש לך מה לכתוב ובין אם אין לך... העלון צריך לרדת לכבש הדפוס ויהי מה...

אז אם באמת אין מה לכתוב... מה עושים???

אז אל תשאל... צועקים לה: מתפללים... עושים השתדלות ויושבים מול המוקלדת ומסתכלים לשמים... עד שבסופו של דבר תמיד ה' שולח משהו והעלון יוצא בס"ד... אבל! כשמדובר במדור הלכתי...???

כאן זה כבר עניין של חוסר אחריות!

אי אפשר להוציא הלכה מעשיית מתוך לחץ!!!

הלכה זה נושא רציני ואחראי מידי בשביל שהוא יהיה נתון תחת לחץ של "דעד ליי" של ירידה לכבש הדפוס...

לכן עם כל הכבוד למדור "למען לא נבוש..." שעוסק במושגים בסיסיים בהלכה... אבל היות וכמה פעמים קרה שמתוך לחץ נכתבו דברים לא לגמרי מדויקים... אז אין ברירה... ומדור "למען לא נבוש" לא יכול להיות קבוע... יתכן שמדי פעם הוא כן יופיע... אבל אי אפשר שהוא יהיה קבוע... **אסור לו להיות קבוע!!!** כי אם הוא קבוע זה אומר שיש כאן הלכות שנכתבו תחת לחץ... והלכות שנכתבות תחת לחץ הם חוסר אחריות משועו...

חוץ מזה: אם תשים לב: בעיתון היומי ישנם שני מדורים שהם לא לגמרי קבועים!!! מדור מודעת אירוסין ומדור של מודעות אבל!! **ולמה??** כי אם העיתון היה מחויב לכמות מסוימת של מאורסין או כמות מסוימת של מודעות אבל... אז הוא היה צריך לפעמים להרוג אנשים... או לחילופין לחתן אותם בשביל לספק את הסחורה... **לפני!!** עם כל הכבוד לעיתון הקבוע והיומי שיוצא... אבל יש דברים שגם העיתון מודה שהוא לא יכול לעמוד בסנדרטים קבועים...

אז זהו!!! שאותו דבר בהלכה!!!

אם אני אחיה מחויב למדור הלכתי קבוע... אז כשלא יהיה לי מה לכתוב... מה אתה רוצה שאני אעשה??? תסמוך עלי שאני אמצא איזה חומרה או איזה סלסול רחוק... ואני אכתוב את זה יחד עם ההלכה... והרבה מהקוראים יצטרכו או להתעצבן עלי מה אני מפיל עליהם חומרות חדשות ועושה מזה כאילו זה מעיקר הדיון... וזה עוד במקרה הטוב... כי יהיו כאלו שבתמימות יצטרכו לאמץ חומרה חדשה... והכל בגלל מה?? בגלל שלבן אדם לא היה במה למלאות את המשבצת... **זה כבר לא בסדר!!! זה כבר עוול!!!** אם אתה רוצה למלא את העיתון... אתה תמיד יכול לשלוף עוד איזה הכנסת ספר תורה מלפני שבועיים... או עוד איזה פס האטה חדש שנחנך ברחוב וילקומרי... אבל להמציא מאורסים חדשים ולקבור אנשים אתה לא יכול... **על אותו משקל:**

כל זמן שנכתבים דברים שהם תמיד נכונים... אם זה התחזקות באמונה... או נגד פגעי הטכנולוגיה וכו'... נו... למה לא... הדברים האלו תמיד נכונים... ותמיד טוב להתחזק בהם... אז מה איכפת לך ללכת לפי החליל של כתב הגיליון... שהפעם הוא החליט לפתוח את הנושא הזה ופעם את הנושא הזה... (אגב: מניסין כידוע אין סתם... אני מצדי כותב לפי כריות... אבל אני בטוח שגבוה מעל גבוה מוכין את התנועה... והדברים כנראה נוקמים למישהו מסוים שצריך לקרא אותם... כך זה מניסין של כל מי שמדבר או כותב...) אבל כשמדובר בנושא הלכתי... כאן זה כבר לא בא בחשבון!!!

למען לא נבוש ולא נכלם... ואי"ה מידי פעם יופיע...

למה אני לא מחזיק מעמד בשום דבר...??

ניגש אלי בחור בן עליה ומשקיע בלימוד ובעבודת ה' ותינה לפני את צערו: אני מאוד משתדל להתחזק בלימוד ובעבודת ה'. אני כל הזמן משתדל להתחזק... אבל יש לי בעיה: **אני לא מחזיק מעמד!!!!** אני תופס חיזוק באיזה משהו... ואחרי חודשים שלוש אני עוזב את זה והולך למשהו אחר... ואחרי תקופה אני שוב פעם עוזב והולך לעוד משהו אחר... **אני לא עקבי!!!!** אותו בחור מתאר לי עם דמעות בעיניים את הסדר היום המיוחד והעקבי של מרן ר' חיים קנייבסקי עם כל ה"חובות" הקבועים שהוא כבר מחזיק איתם עשרות שנים... **איפה אני ואיפה זה??** אני לא מצליח אפילו שלושה חודשים להחזיק מעמד עם ה"חובות" שלי... למה???? למה?? למה??

בחור יקר: אתה מזדהה עם הכאב הזה? עם השאלה הזו??

עניתי לאותו בחור תשובה: אבל אני מדגיש מראש: **התשובה הזו לא תמיד נכונה!!!** נא לקחת את זה בחשבון... **שלא תגיד שלא אמרתי!!!!**

ובכן: עניתי לו כך: אתה מתלונן שאתה לא מחזיק מעמד בשום דבר?? אני מכיר עוד מישהו שלא מחזיק מעמד בשום דבר... **תינוק קטנו!!!**

תינוק קטן... סו"ס הוא כבר התחיל לחול... פעם הוא לא היה זז... ועכשיו ב"ה הוא תפס חיזוק והתחיל לחול... והנה!!! לא עברו שלושה חודשים והופה!!! פתאום הוא הפסיק לחול... מה קרה?? הוא התחיל ללכת... נו... למה התינוק לא מחזיק מעמד? למה הוא לא ממשיך לחול?

מה התשובה? ברוך ה'!!! הוא התקדם בחיים!!!! התקדם מזחילה להליכה... **זה לא שהוא לא החזיק מעמד** בזחילה... אלא הוא פשוט התקדם!!! תגיד תודה!! וככה זה לאורך כל הדרך עם תינוקות... תכנס פעם לחנות צעצועים ותראה: יש משחקים שהם מיועדים מגיל שלושה חודשים עד ששה חודשים... ואח"כ... זהו... התינוק כבר לא מחזיק מעמד במשחק הזה... צריך כבר להחליף לו משחק... מה יש?? **למה הוא לא מחזיק מעמד??** למה בגיל ששה חודשים הוא לא יכול להחזיק מעמד במשחק של גיל שלושה חודשים?? נו... למה?? כי ברוך ה' הוא התקדם!!!! הוא גדל!!! ב"ה שהוא לא מחזיק מעמד!!! אם הוא היה ממשיך "להחזיק מעמד" ונתקע באותו מקום זה היה עלול להיות פיגור התפתחותי... הבנת מה אמרתי???? **בדיוק על אותו משקל:** בחור שבאמת משקיע ובאמת רוצה להתקדם בעבודת ה'... **הוא מ ת ק ד ס ! ! ! !** והוא מתקדם יפה מאוד!!!! רק מה?? זה נעשה טיפין טיפין ובשגרת היום יום אתה לא ממש מרגיש את ההתקדמות שלך... אבל כל כמה חודשים אתה פתאום מרגיש ש... ש... שאתה פתאום לא מחזיק מעמד... יש פתאום כל מיני דברים שלפני שלושה חודשים התאימו לך ועכשיו פתאום זה כבר לא... לא.

ואתה מתוסכל מזה!!!! אתה רואה בזה חולשה וחוסר עקביות!!!!

והנהלו... קח בחשבון שיתכן שזה בסך הכל התקדמות בריאה...

יתכן שהתקדמת בחיים ומה שהתאים לרמה שלך לפני כמה חודשים... הרי כעת זה כבר לא מתאים לך... קח בחשבון... זו אופציה...

--- **אני אתן לך דוגמה קלאסית:** ניגש אלי בחור מאוכזב מעצמו... מה יש?? קבלתי על עצמי בתחילת אלול ללמוד כל יום לכה"פ עמוד גמ' ויהי מה... החזקתי מעמד חודשיים שלוש... והופה... פתאום זה לא הולך... לא יודע מה קרה לי... אני לא מצליח ללמוד עמוד גמ'... אני כל הזמן נתקע... לא מצליח להבין... אני לא מצליח לעמוד בהספק של עמוד ביום...

אאאוף... אני שוב פעם לא מחזיק מעמד בקבלות שלי!!!

התחלתי לשבת איתו... נו... באמת מה קרה?? איך יכול להיות שפעם היית כן מסוגל להספיק עמוד גמ' ביום והיום פתאום לא... מה יש?? מה... פתאום נהיית מפגר?? פעם היית יותר חכם ועכשיו פחות???

תחקרתי אותו במשך כמה דקות... ו... ומה התברר?? לא פחות ולא יותר התברר שהבחור הזה בדיוק בתקופה האחרונה התחיל להשקיע בעיון!!! הוא הכין את השיעורים וסיכם אותם וגם חזר עליהם... בקיצור: במשך השלושה חודשים משהו טוב קרה לו!!!! משהו טיפ טיפה השתפשף שם במוח שלו!!!! במשך השלושה חודשים האלו הבחור הזה נהיה טיפ טיפה יותר יסודי... וטיפ טיפה פחות שטחי... והנה... הוא מגיע לאותו עמוד גמ' והוא מתחיל ללמוד אותו... ופתאום הוא נתקע... הוא פתאום לא מבין כל מיני דברים והוא נבהל מעצמו... מה קרה לי? לפני שלושה חודשים נסעתי פה על מאה ששים... תוך שעה הצלחתי להטיס עמוד גמ'... ואילו עכשיו אני כל הזמן נתקע... מה קרה לי???

בטח!!! ברוך ה'... תגיד תודה... עד לפני שלושה חודשים היית שטחי להחריד... כשהיית לומד גמ'... היית קורא את השאלה ואת התשובה בחדא מחתא... לא הטריד אותך עד כמה התשובה בכלל עונה על השאלה... ומה בכלל הגמ' רוצה פה ומה מפריע לה... ממילא מה הפלא שהעסק נסע... לפני שלושה חודשים קראת גמ' על תקן של תיקון ליל שבועות... מה הפלא שהרגשת שאתה נוסע על כביש שש... ואילו בשלושה חודשים האלו משהו טיפ טיפה התחדד אצלך!!! אתה טיפ טיפה פחות מטיח... ולכן! לכן אתה כבר לא מסוגל להספיק כ"כ מהר...

נו... ומה אתה מרגיש???? **שאתה לא מחזיק מעמד????**

תגיד תודה!!!! גם תינוק קטן שזוחל לא מחזיק מעמד בזחילה... ויום אחד הוא מתחיל ללכת... כן... אתה אותו דבר בדיוק...

הנה לך דוגמה אחת מיני רבות לבחור שלא מחזיק מעמד במשהו מסוים והוא מצידו מאוכזב מעצמו... ואם הוא קצת היה קולט עניין מאיפה זה נובע... הוא היה מבין שהוא בסה"כ התקדם... וטוב שהוא לא החזיק מעמד... **אבל כפי שהקדמתי כאן חשוב להבהיר:** שלא תמיד זה נכון!!! יותר נכון: **בדרך כלל זה לא נכון!!!** בדרך כלל כשאנחנו לא מחזיקים מעמד זה באמת בגלל שאנחנו לא מספיק רציניים... רק זה מה שחסר לי שכל בחור עצלן ולא רציני שלא מוכן להתאמץ ולקחת אחריות ולהגיע לחברותא... הוא יטען לו: שתשמע... אני פשוט התקדמתי... אני כבר לא מתאים לרמה שלך... אוי אוי... רק זה חסר לי... אז זהו!!! שבדרך כלל כשאנחנו לא מחזיקים מעמד זה באמת נובע מחוסר עקביות וחוסר רצינות!!!! **שלא תגיד שלא אמרתי!!!**

רק מה?? כלפי מי הדברים האלו אמורים בכל זאת???? כלפי אותו בחור **באמת רציני שבאמת** מתאמץ ומשקיע ו**באמת** עושה מצידו הכל... ובכל זאת לפעמים הוא מרגיש שהעסק חורק ונשחק... ומה שהלך כ"כ טוב לפני חצי שנה... כבר לא הולך עכשיו... ולא סוחב... והעסק הולך ונהיה רק עייף ומדכא... והוא מצידו רוצה להילחם בכל הכח להמשיך בעקביות!!! הוא לא רוצה להרים ידיים כמו כל החלשים האלו... אז זהו!!! כלפי הדברים אמורים... בחור יקר: לא תמיד זה נכון להילחם בכל מחיר!!! לא תמיד בטוח שחיבים להחזיק בכל הכח במה שעשית עד היום... קח בחשבון: שיש דברים שהם היו נכונים וטובים ומתאימים לך עד היום!!! ואילו היום הגיע הזמן לפתוח ראש לדברים עוד יותר נכונים... בקיצור: אסור ראש בקיר!!! בשום דבר!!!

(כמובן: שבכאלו דברים צריך להתייעץ כי בחור צעיר בדרך כלל לא יודע לבד להבחין... סו"ס ברגעים קשים אנחנו תמיד נוטים לשבור את הכלים... אז בבקשה... נא לא למהר להחליט כאלו החלטות... רק מתוך התייעצות...)

אני אתן לך עוד דוגמה מאוד מצויה: חברותא!!! לפני שנתיים קבענו חברותא וזה הלך מאוד מאוד טוב... היינו כ"כ מרוצים אחד מהשני... והנה... במשך השנה האחרונה לאט לאט נהיינו פחות מרוצים אחד מהשני... ובשלושה חודשים האחרונים אנחנו כבר ממש גוררים את עצמנו... אבל אנחנו לא מעזים לפרק את החברותא... **ולמה??** כי... כי לפני שנה זה היה כ"כ טוב... והיינו כ"כ מרוצים... אז מה קרה פתאום? אנחנו רוצים להחזיק מעמד!!! אנחנו לא רוצים כמו האלו שלא יודעים להחזיק מעמד ומחליפים חברותא כמו גרביים...

אבל לא!!! אתם לא צודקים!! כי יש חילוק פשוט: מי שלא מחזיק מעמד שבוע ימים עם חברותא... יתכן שהוא אחד כזה שבאמת לא מחזיק מעמד וזה לא בסדר... אבל אם למדתם שנתיים חברותא... במשך השנתיים האלו משהו קרה למוח שלכם... ברוך ה' כל אחד מכם נבנה... המוח של כל אחד מכם התחדד יותר... ויש סיכוי גדול שגם אם לפני שנתיים הייתם מתאימים... הרי כעת אתם כבר לא מתאימים!!!! וזה לא מגיע ממקום של חולשה!! אלא ממקום של התפתחות!!! שנינו עשינו כבדת דרך... שנינו התקדמנו... שנינו פיתחנו צורת חשיבה מסוימת במשך השנתיים האחרונות... וזה שהיינו מתאימים לפני שנתיים זה לא אומר שאנחנו מתאימים עכשיו!!!! זה לא שעד עכשיו החזקנו מעמד... ועכשיו הכל קרס ואנחנו כבר לא מחזיקים מעמד... אדרבה... התקדמנו... וצריך לשנות את החברותא לפי ההתפתחויות...

אבל כאן שוב מגיעה ההסתייגות!!! עדיין יש מקום נכבד לאותם אלו שבאמת לא מחזיקים מעמד והם באמת צריכים להתחיל לעבוד על עצמם להיות יותר עקביים... ונו נו נו... נא לא לצרף את המאמר הזה לרשימת התירוצים למה אתה לא מחזיק מעמד... נו נו נו לך...

אגב: זה הפשט בגמ' שאומרת: צדיקים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא שנאמר: ילכו מחיל אל חיל!!!! אדם שבאמת עובד על עצמו... הוא כל הזמן נתון לשינויים... כי הוא חי... יש לו עסק חי... משהו באישיות שלו מתקדם כל הזמן... ממילא גם מה שהוא התרגל שבעים שנה לחשוב... הרי הוא מסוגל פתאום להגיע למסקנה חדשה... ממילא אין לו מנוחה!!!! מה פירוש אין לו מנוחה??

בית קברות זה מנוחה נכונה!!! פה נטמן וזהו!!! הוא לא יזוז מכאן עד קץ הימין!! זה נקרא מנוחה... אבל אדם שהאישיות שלו כל הזמן מתקדמת... הוא אף פעם לא נתקע... הוא תמיד נתון לשינויים...

זה אחד הדברים שמאוד מאפיינים את גדולי ישראל במשך כל הדורות: שבמשך החיים הם חזרו בהם!!!! יש כמה פסקים שמרן הגרש"ז אורבך זע"א חזר בו בסוף ימיו... וכי זה חולשה?? אדרבה... הוא כל הזמן התקדם!!! אדם שכל הזמן מתקדם... אז מה שהיה נראה לו נכון בגיל שמונים... הרי כעת... בגיל תשעים מתברר שזה לא נכון...

יש כאלו שחושבים שאדם שחוזר בו זה מראה על חולשה! בדיוק ההיפך!

זה רק מראה על עסק חי!!! זה מראה שמשוה פה זז! מתקדם ולא נשאר באותו מקום!! ושוב ושוב אחזור ואדגיש: מאידך גיסא... אדם שכל רגע מחליף את הדעה שלו... זה אדרבה... זה באמת מראה על חוסר יציבות... אז כאן חשוב לא לאבד את הצפון:

מצד אחד ברור שצריך יציבות!!!! צריך עמדה ברורה ויציבה!!

אבל מאידך צריך להיות פתוח לשינויים שנובעים מהתקדמות...

ההבדל בין ראש בקיר לבין עקרונות נחושים זה כחוט השערה!!!

אדם שיש לו עקרונות אמיתיים והוא עומד עליהם עד הסוף זה דבר הכי חשוב בעולם... אבל מאידך!!! באותה מידה יש לך בן אדם שהוא סתם עקשן וסתם הולך ראש בקיר ולכן הוא עומד על דעתו עד הסוף!!!

שניהם נראים אותו דבר!!! שניהם נראים עקרוניים והחלטיים!!!

אבל למעשה... זה באמת מגיע לו כל הכבוד שהוא מחזיק חזק ולא נרתע... ואילו חבר שלו? סתם עקשן וסתם ראש בקיר וסתם מתעקש לא לרדת מהעץ... וכולנו מייחלים מתי יצא לו הג'וק מהראש...

בקיצור: לא תמיד זה חכם להחזיק מעמד!!!

בכל דבר צריכה דעת תורה להכריע!!! בכל דבר צריך להפעיל שכל ישר... ישנם דברים שאדרבה... לא צריך להחזיק מעמד... אלא לפתוח ראש ולהיות מוכן להבנות חדשות... כן... בחור יקר... אני מאחל לך שיהיו לך עוד הרבה מסקנות חיוביות חדשות בחיים... ואני מאחל לך שבקרוב ממש לא תחזיק מעמד בתור בחור ותזכה להקים את ביתך נאמנה...